

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniæ Agrippinæ, 1602**

Hierosolymis loca sancta perlustrat. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

rēs, quàm in priorem intulerat, veris-
simam nimirum spem in Deum : qui
sepè Ignatio toto navigationis tēpore
sele ostendit, illumq; incredibili cōso-
latione permulsit, ac sustentauit, & in
portum à se toties tam vehementer o-
ptatum tandem inuexit.

*HIEROSOLYMIS LOCA SANCTA
perlustrat.*

CAPVT XI.

Decimaquarta die mēsis Iulij, an-
ni Domini 1523 (sicut in cōmē-
tariolo quodā eius, ipsi^o manu
scripto, inuenio) Venetijs soluit. Quod
huius mensis reliquum erat, & totum
mensem Augusti in navigatione con-
sumpsit. Itaque pridie Kal. Septemb.
Ioppem nauis appulsa est. Quarto ve-
rò die Septembris sub meridiem in sã
ctam ciuitatem ingressus est. Nam vel
ex hac tam diligenti dierum obserua-
tione, & curiola annotatione tēporis
facilè conijci potest, quanta Ignatij iã-
tium esset in Deum pietas, quanta in
cōsilijs factisque omnibus meditatio.
Hierosolymã igitur cum primùm ve-
nit, admirabilem in ipso sanctæ ci-
uitatis aspectu consolationem per-
cepit,

cepit, quam constantem, quandiu
 ea vrbe fuit, perpetuamq; semper
 buit. Deliberatum erat Ignatio Hiero-
 solymis remanere, & sacris locis, &
 ex impressis Christi Domini nostris
 stigijs, miram redolent pietatem,
 ligiosè colendis visendisq; reliquijs
 tæ traducere, proximorūq; salutis
 sua virili deseruire. Cuius propositi-
 teram de mansione partem (nam al-
 ram de salute animarum curanda,
 li hominum aperiēbat) Diui Franc-
 Hierosolymitani Cœnobij præfe-
 indicauit, & in eam rē cōmendauit
 litteras, quas adferebat, reddidit: ac
 ipsis inopia fortè laborantibus, on-
 esset, nihil se aliud velle dixit, quam
 suorum peccatorum confessionem
 dirent. A quo bene sperare iussus
 re tamen in aduentū Ministri pro-
 cialis reiecta. Qui cū paulò post red-
 set, hortatus est Ignatium, in Italia
 vt reuerteretur, ne pio quidem,
 præcipiti consilio deceptus, in ea
 tis vel seruitutis pericula incideret
 in quæ permulti alij, simili pietatis
 specie adducti, incurrisserent. Sed
 Ignatij animus periculorum mag-
 tudine ab incepto deterreri non
 posset, seque (nisi conscientia fo-

aut religione aliqua impediretur) in sententia permansurū omnino præferret. Provincialis minister ab Apostolica sede potestatem se habere dixit, amandandi aut retinēdi, quos amandādos aut retinendos existimaret: sacris præterea interdicens eis, qui sibi nō obtemperarēt. Discederet proinde bono ac libenti animo, quandoquidem facillē poterat in animum inducere, Dei hanc esse volūtatē, quam ipse loci, rerumq; naturæ gnarus, amicē, fraterneque declarabat, ne tradita sibi potestate contra volūtatē suam vti cogeretur. Quibus verbis fidem habuit, consiliumq; Dei, aliō ipsum vocātis, secutus, se dicto audientem fore dixit. Cū de reditu cogitaret, magno renisendi montem Oliueti desiderio incens⁹ (in cuius lapide quodam Christi Saluatoris nostri ascendentis in cælum, pedum vestigia cernuntur impressi) lanculum se a socijs subduxit, solusque nullo duce, nullo comite, nullo Turca custode (quæ res periculosissima est) in montem aduolauit. Et cū ei aliud nihil suppeteret, gladiolū scriptorium, vt admitteretur, custodi pro mercede dedit: atq; eximia lætitia peresus, in Bethphage prope-

ravit: sed statim in Oliueti montem
recurrat, ut qua in parte pedis dextra
vestigium, qua sinistra esset diligenter
animaduerneret, forficesque ex theca
detrahas, ut rursus admitteretur, cui
stodi dedit. Sed redeuntem gaudiosius
maximè exultantem Christianus quidam
à Franciscanis ad eum perquirens
dum missus, Ignatium inuasit, multa mi-
nitans, ac truci vultu frendens, quòd
se in tantum discrimen obiecisset, bra-
chioque apprehenso ad Cœnobium
vsque pertraxit. Ipse verò facile duci se
passus est, magnamque in eo itinere
atque singularem à Domino consolati-
onem accepit, cum ita correptus bra-
chio, & impulsus, Christum, semper
supra se astantem, atque incedentem, &
in Cœnobium vsque sibi veluti præse-
untem aspiceret.

REVERTITUR IN HISPANIA.

CAPVT XII.

Posteaquam intellexit, diuinam non
esse voluntatem, ut Hierosolymis
remaneret, ad reditum se accinxit,
quo in reditu nonnulla illi memorata
digna acciderunt. Erat hiems maxi-
ma, rigidum, ac niuosum cælum, neque
ille